

Briselē, 5.6.2019.
COM(2019) 515 final

Ieteikums

PADOMES IETEIKUMS

**par Lietuvas 2019. gada valsts reformu programmu un ar ko sniedz Padomes atzinumu
par Lietuvas 2019. gada stabilitātes programmu**

Ieteikums

PADOMES IETEIKUMS

par Lietuvas 2019. gada valsts reformu programmu un ar ko sniedz Padomes atzinumu par Lietuvas 2019. gada stabilitātes programmu

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 121. panta 2. punktu un 148. panta 4. punktu,

ņemot vērā Padomes Regulu (EK) Nr. 1466/97 (1997. gada 7. jūlijs) par budžeta stāvokļa uzraudzības un ekonomikas politikas uzraudzības un koordinācijas stiprināšanu¹ un jo īpaši tās 5. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas ieteikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta rezolūcijas,

ņemot vērā Eiropadomes secinājumus,

ņemot vērā Nodarbinātības komitejas atzinumu,

ņemot vērā Ekonomikas un finanšu komitejas atzinumu,

ņemot vērā Sociālās aizsardzības komitejas atzinumu,

ņemot vērā Ekonomikas politikas komitejas atzinumu,

tā kā:

- (1) Komisija 2018. gada 21. novembrī pieņēma gada izaugsmes pētījumu, tādējādi uzsākot 2019. gada Eiropas ekonomikas politikas koordinēšanas pusgadu. Tajā pienācīgi ņēma vērā Eiropas sociālo tiesību pīlāru, ko Eiropas Parlaments, Padome un Komisija pasludināja 2017. gada 17. novembrī. Gada izaugsmes pētījumā iekļautās prioritātes Eiropadome apstiprināja 2019. gada 21. martā. Komisija 2018. gada 21. novembrī uz Regulas (ES) Nr. 1176/2011 pamata pieņēma arī brīdināšanas mehānisma ziņojumu, kurā Lietuva nebija minēta to dalībvalstu vidū, par kurām tiks izstrādāts padziļināts pārskats. Tajā pašā dienā Komisija pieņēma arī ieteikumu “Padomes ieteikums par eurozonas ekonomikas politiku”, kuru Eiropadome apstiprināja 2019. gada 21. martā. Ieteikumu par eurozonas ekonomikas politiku (turpmāk “eurozonai adresētais ieteikums”) Padome pieņēma 2019. gada 9. aprīlī.
- (2) Ņemot vērā to, ka Lietuva ir dalībvalsts, kuras valūta ir euro, un ka ekonomiskajā un monetārajā savienībā tautsaimniecības ir savstarpēji cieši saistītas, Lietuvai būtu jānodrošina, ka tiek pilnībā un laikus īstenots eurozonai adresētais ieteikums, kurš atspoguļojas turpmāk sniegtajā 2. un 3. ieteikumā. Jo īpaši ieguldījumu pasākumi

1

OV L 209, 2.8.1997., 1. lpp.

palīdzēs īstenot otro eurozonai adresēto ieteikumu attiecībā uz ieguldījumu atbalstu, un izglītības pasākumi palīdzēs īstenot trešo eurozonai adresēto ieteikumu attiecībā uz darba tirgus darbību.

- (3) 2019. gada ziņojums par Lietuvu² tika publicēts 2019. gada 27. februārī. Tajā bija izvērtēts, kā Lietuva īstenojusi tai adresētos ieteikumus, ko Padome pieņēma 2018. gada 13. jūlijā, turpmākie pasākumi, kas veikti pēc iepriekšējos gados pieņemtajiem ieteikumiem, un Lietuvas progress virzībā uz stratēģijas “Eiropa 2020” valsts mērķu sasniegšanu.
- (4) Lietuva savu 2019. gada valsts reformu programmu iesniedza 2019. gada 10. maijā un 2019. gada stabilitātes programmu — 2019. gada 30. aprīlī. Lai ņemtu vērā abu programmu savstarpējo saistību, tās izvērtētas vienlaikus.
- (5) Attiecīgie šai valstij adresētie ieteikumi ir ņemti vērā, plānojot Eiropas strukturālos un investīciju fondus (“ESI fondi”) 2014.–2020. gada plānošanas periodam. Kā paredzēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1303/2013³ 23. pantā, Komisija var pieprasīt dalībvalstij pārskatīt tās partnerības nolīgumu un attiecīgās programmas un ierosināt grozījumus, ja tas ir vajadzīgs, lai palīdzētu īstenot attiecīgos Padomes ieteikumus. Sīkāku informāciju par minētā noteikuma izmantošanu Komisija ir sniegusi Norādēs par to, kā piemērojami pasākumi, kuri saista ESI fondu efektivitāti ar pareizu ekonomikas pārvaldību⁴.
- (6) Lietuva šobrīd ir Stabilitātes un izaugsmes pakta preventīvajā daļā. Valdība savā 2019. gada stabilitātes programmā plāno sasniegt nominālo pārpalikumu 0,4 % apmērā no IKP 2019. gadā un 0,2 % apmērā no IKP 2020. gadā, un tiek prognozēts, ka 2021. gadā tas vēl vairāk samazināsies līdz 0,1 % no IKP. Pamatojoties uz pārrēķināto strukturālo bilanci⁵, vidēja termiņa budžeta mērķis — deficīts 1 % apmērā no IKP strukturālā izteiksmē — tiek pārsniegts visā programmas periodā. 2017. gadā Lietuvai tika piešķirta arī īslaicīga novirze saistībā ar strukturālo reformu īstenošanu. Šī novirze tiek pārnesta uz trim turpmākajiem gadiem. Saskaņā ar 2019. gada stabilitātes programmu sagaidāms, ka vispārējās valdības parāda attiecība pret IKP samazināsies no 34,2 % no IKP 2018. gadā līdz 32,9 % no IKP 2022. gadā. Minēto budžeta prognožu pamatā esošais makroekonomikas scenārijs ir ticams. Tajā pašā laikā nav pietiekami detalizēti norādīti pasākumi, kas nepieciešami, lai atbalstītu plānoto mērķi no 2020. gada panākt budžeta pārpalikumu. Pamatojoties uz Komisijas 2019. gada pavasara prognozi, sagaidāms, ka strukturālajā bilanci 2019. gadā tiks reģistrēts deficīts 1 % apmērā no IKP un 2020. gadā 0,9 % apmērā no IKP, — tas atbilst vidēja termiņa budžeta mērķim. Vienlaikus ir uzmanīgi jāseko līdzi izdevumu attīstībai gan īstermiņā, gan vidējā termiņā, jo īpaši ņemot vērā turpmāk iespējamos riskus saistībā ar ieņēmumu stabilitāti. Kopumā Padome uzskata — ir paredzams, ka Lietuva 2019. un 2020. gadā ievēros Stabilitātes un izaugsmes pakta noteikumus.

² SWD(2019) 1014 final.

³ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1303/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu, Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1083/2006 (OV L 347, 20.12.2013., 320. lpp.).

⁴ COM(2014) 494 final.

⁵ Cikliski korigētā balance, atskaitot vienreizējus un pagaidu pasākumus, ko Komisija pārrēķina, izmantojot vispārpieņemtu metodoloģiju.

- (7) Valdība 2018. gada jūnijā pieņēma tiesību aktu kopumu, lai īstenotu visaptverošu sešu strukturālo reformu kopumu tādās galvenajās jomās kā izglītība, veselība, nodokļi, neoficiālā ekonomika, pensijas un inovācija.
- (8) Lietuva turpināja veikt pasākumus, lai cīnītos pret ēnu ekonomiku un uzlabotu nodokļu saistību izpildi. Lai gan šo pasākumu rezultāti ir cerīgi, vispārējā nodokļu saistību izpilde joprojām ir zemā līmenī. Lietuvai joprojām ir viens no lielākajiem PVN iztrūkumiem ES. Turpmāka nodokļu saistību izpildes uzlabošana palielinātu ieņēmumus un padarītu nodokļu sistēmu taisnīgāku. Netika veikti pasākumi, lai paplašinātu nodokļu bāzi, aptverot avotus, kam ir mazāk negatīva ietekme uz izaugsmi. Vides un īpašuma nodokļi joprojām ir zemāki par Eiropas Savienības vidējo rādītāju, un nav paredzētas izmaiņas attiecībā uz automobiļu aplikšanu ar nodokli vai ceļu nodokli privātajiem lietotājiem.
- (9) Kopš 2018. gada valsts pensijas tiek automātiski indeksētas atbilstoši algu izdevumu pieaugumam. Paredzams, ka tas valsts pensiju izdevumus no 6,9 % no IKP 2016. gadā samazinās līdz 5,2 % 2070. gadā. Tomēr prognozētā nodarbinātības līmeņa samazināšanās dēļ paredzams, ka pensiju pietiekamība samazināsies, jo pensiju pabalsti neietu kopsolī ar algu pieaugumu. Sagaidāms, ka pensiju pabalstu koeficients, ar ko izsaka vidējo pensiju attiecībā pret vidējo algu, pastāvīgi samazināsies no pašreizējā līmeņa, kas jau ir viens no zemākajiem Savienībā. Pašlaik spēkā esošajos tiesību aktos ir noteikts, ka gadījumā, ja pabalstu koeficients samazinās, valdībai ir jāierosina korektīvi pasākumi. Tā kā nav skaidrības par šādu nākotnes pasākumu precīzu raksturu un laika grafiku, tie netika ņemti vērā ziņojuma par novecošanu prognozēs. Tomēr tie rada risku publisko finanšu stabilitātei. Ja kopējais pabalstu koeficients līdz 2070. gadam paliktu nemainīgs, pensiju izdevumi palielinātos līdz 7 % no IKP, nevis samazinātos līdz 5,2 %, kā tiek prognozēts. Tādēļ nav skaidrības par to, kā tiesību akti pensiju jomā tiks piemēroti praksē un kādas laika gaitā būs to sekas attiecībā uz fiskālo stabilitāti un pensiju pietiekamību.
- (10) Lietuvai būtiski izaicinājumi, kas mazina tās iekļaujošas ekonomikas izaugsmes izredzes, joprojām ir lielais to cilvēku īpatsvars, kuri pakļauti nabadzības vai sociālās atstumtības riskam, kā arī lielā ienākumu nevienlīdzība. Neraugoties uz pastāvīgo ekonomikas izaugsmi, daudzi Lietuvas sabiedrības locekļi (piemēram, vecāka gadagājuma cilvēki, personas ar invaliditāti, bērni, viena vecāka māsaiņniecības un bezdarbnieki) saskaras ar īpaši lielu nabadzības un sociālās atstumtības risku. Lai gan sociālās drošības tīkls pēdējos gados ir ticis uzlabots, Lietuvas nodokļu un pabalstu sistēmas vispārējā korektīvā jauda un sociālās aizsardzības izdevumi kā daļa no IKP joprojām ir vieni no zemākajiem Eiropas Savienībā. Tika veikti dažī pirmie pasākumi nolūkā novērst augsto nabadzības līmeni un ienākumu nevienlīdzību, piemēram, tika ieviesta “minimuma patēriņa vajadzību summa”, palielināts vispārējais bērnu pabalsts un indeksētas vecuma pensijas. Tomēr nemainīgi augstais nabadzības un nevienlīdzības līmenis liecina, ka Lietuvai ir vēl tāls ceļš ejams, lai tuvinātos Eiropas Savienības vidējam sociālā nodrošinājuma līmenim, un ka ir jāveic ieguldījumi, lai novērstu sociālo atstumtību. Aktīvas iekļaušanas stratēģijas attiecībā uz neaizsargātām iedzīvotāju grupām ir efektīvākas, ja tās apvieno ienākumu minimuma un pensiju shēmu labāku pietiekamību, darba tirgus aktivizēšanu un sociālo pakalpojumu, tostarp bērnu aprūpes un sociālo mājokļu, pastiprinātu nodrošināšanu.
- (11) Nodarbinātības pieauguma, kā arī nelabvēlīgas demogrāfiskās attīstības, tostarp emigrācijas, rezultātā darba tirgus ir kļuvis saspringts. Lai mazinātu darbaspējas vecuma iedzīvotāju skaita samazināšanās ietekmi, ir vajadzīgi ieguldījumi cilvēkkapitālā un uzlabota piekļuve darba tirgum visām grupām. Ņemot vērā pastāvīgo

prasmju trūkumu un neatbilstību, ir svarīgi, lai Lietuva paātrinātu reformas, kuru mērķis ir uzlabot kvalitāti un efektivitāti visos izglītības līmeņos un nodrošināt taisnīgu piekļuvi kvalitatīvai un iekļaujošai izglītībai un apmācībai. Demogrāfiskā lejupslīde ir radījusi spiedienu uz skolu tīklu. Demogrāfiskās pārmaiņas prasa izstrādāt stratēģijas, lai saglabātu piekļuvi kvalitatīvai izglītībai visiem, vienlaikus nodrošinot skolu tīkla efektivitāti un atbalstot skolu konsolidācijas skartos skolotājus. Joprojām ir vajadzīgi ievērojami pasākumi, lai konsolidētu augstākās izglītības tīklu, kas aptver vairāk nekā 40 valsts un privāto universitāšu un koledžu. Profesionālās izglītības un apmācības sniedzējiem ir jāmodernizē mācību programmas un jāuzlabo to spēja reaģēt uz vietējā un reģionālā darba tirgus vajadzībām. Efektīvi un viegli pieejami pieaugušo izglītības, pārkvalifikācijas un kvalifikācijas celšanas pasākumi līdz ar sociālo pakalpojumu sniegšanu varētu iesaistīt darba tirgū vairāk cilvēku. Pieaugušo iesaistīšanās izglītībā joprojām ir neliela — 6,6 % 2018. gadā, kas ir krietni mazāk par ES vidējo rādītāju — 11,1 %. Lietuvas ekonomikai ir potenciāls gūt labumu no ieguldījumiem prasmju uzlabošanā, tostarp digitālajās prasmēs, inovācijā un nelabvēlīgā situācijā esošo personu (piemēram, personu ar invaliditāti, vecāka gadagājuma cilvēku, bezdarbnieku vai neaktīvu pieaugušo) labākā integrācijā darba tirgū. Raugoties plašākā kontekstā, sociālo partneru spēju stiprināšana ir svarīga, lai sekmētu to līdzdalību.

- (12) Vājie rezultāti veselības jomā un mazie ieguldījumi veselības aprūpē ir ieilgušas problēmas. Joprojām pastāv ievērojams potenciāls racionalizēt resursu izmantošanu, nodrošinot turpmāku pāreju no stacionārās pacientu aprūpes uz ambulatoro aprūpi. Slimnīcu pakalpojumi joprojām tiek plaši izmantoti, ir augsti hospitalizācijas rādītāji hronisku slimību gadījumā apvienojumā ar samērā zemu gultasvietu aizpildījuma rādītāju. Lai sekmētu efektivitātes pieaugumu un uzlabotu veselības rezultātus, ir nepieciešama slimnīcu resursu izmantošanas turpmāka racionalizēšana līdz ar mērķtiecīgiem ieguldījumiem nolūkā stiprināt primārās aprūpes pakalpojumus, tostarp ieguldījumiem veselības aprūpes personālā. Aprūpes kvalitāte joprojām ir viens no galvenajiem vājo veselības rezultātu cēloņiem. Tās uzlabošanas pasākumi ir sadrumstaloti, ir ļoti zems akreditācijas rādītājs primārās aprūpes nozarē un akreditācijas sistēma slimnīcās netiek pietiekoši piemērota. Ieguldījumi slimību profilakses pasākumos ir īpaši mazi. Turklāt pasākumiem, kas veikti, lai stiprinātu slimību profilakses pasākumus vietējā līmenī, trūkst visaptveroša redzējuma un sistēmiskas sadarbības starp valsts veselības dienestiem un primārās aprūpes nozari. Visbeidzot, zems veselības aprūpes izdevumu līmenis apvienojumā ar samērā lieliem neoficiāliem maksājumiem un personīgajiem maksājumiem negatīvi ietekmē taisnīgu piekļuvi veselības aprūpei.
- (13) Ir veikti daži pasākumi cīņā pret korupciju, bet joprojām nav ieviests integrēts interešu deklarāciju reģistrs. 2018. gadā tika pieņemts trauksmes cēlēju aizsardzības likuma īstenošanas tiesību akts, un tiek apspriests jauns likums, kas reglamentē lobēšanu. Saistībā ar korupcijas novēršanu veselības aprūpes sistēmā joprojām ir pārkāpumi.
- (14) Ieguldījumi kā daļa no IKP Lietuvā joprojām ir zemāki par vidējiem rādītājiem gan ES, gan pārējās Baltijas valstīs. Lietuvas uzņēmumu inovācijas līmenis un tehnoloģiju apguves spējas ir mazas. Ir vajadzīgi lielāki ieguldījumi pētniecībā un inovācijā, jo īpaši privātajā sektorā. Tas veicinātu ražīgumu, kas, neraugoties uz neseno pieaugumu, joprojām ir krietni zem ES līmeņa. Informācijas un komunikācijas tehnoloģiju speciālistu trūkums liecina par nepieciešamību ieguldīt digitālajās prasmēs, kas veicinās konkurētspēju, inovāciju, Lietuvas spēju apgūt tehnoloģijas un pāreju uz

ekonomiku, kas ir vairāk balstīta uz zināšanām, un uz lielākas pievienotās vērtības ekonomiku.

- (15) Valsts ekonomika ir samērā resursietilpīga un ļoti atkarīga no enerģijas un materiālu importa. Resursu produktivitāte ir zema, bet enerģijas patēriņš liels, jo īpaši mājokļu un transporta nozarē. Lielāki ieguldījumi energoefektivitātē, jo īpaši ēku sektorā un iekšzemes enerģijas ražošanā no atjaunojamiem energoresursiem, palīdzētu padarīt ekonomiku zaļāku un ilgtspējīgāku, vienlaikus samazinot atkarību no enerģijas importa.
- (16) Lietuvai joprojām ir slikta starptautiskā pieejamība dzelzceļa transporta, autotransporta, jūras un gaisa transporta ziņā, un tā ir vairāk jāintegrē ar pārējo Eiropu. Labāka transporta savienojamība palielinātu ekonomikas ražīgumu un ļautu pilnībā izmantot vienotā tirgus priekšrocības. Transporta nozares darbības rezultāti ir daudz vājāki par ES vidējiem rādītājiem attiecībā uz *TEN-T* ceļu un dzelzceļu tīkliem, ieguldījumiem pētniecībā un inovācijā transporta nozarē, ilgtspējības aspektiem un ceļu satiksmes drošību. Dzelzceļa satiksmē dominē austrumu-rietumu plūsmas, savukārt ziemeļu-dienvidu ass joprojām ir nepietiekami attīstīta. Tāpēc ir vajadzīgi ievērojami ieguldījumi, lai attīstītu ilgtspējīgu, klimatnoturīgu, viedu, drošu un intermodālu *TEN-T* tīklu un nodrošinātu tā pieejamību, kā arī veicinātu ilgtspējīgu mobilitāti pilsētās. Turklāt autotransporta radītās siltumnīcefekta gāzu emisijas pēdējo piecu gadu laikā ir ievērojami palielinājušās. Sinhronizēt Lietuvas elektroenerģijas sistēmu ar kontinentālās Eiropas tīklu ir ļoti būtiski, lai nodrošinātu elektroapgādes drošību visā Baltijas reģionā.
- (17) Lietuvas reģionālās atšķirības ir lielākas nekā vidēji ES, un pēdējās divās desmitgadēs tās ir vēl vairāk palielinājušās. Lietuvas ātrās ekonomiskās konverģences radītās priekšrocības galvenokārt ir koncentrētas divās lielpilsētu teritorijās. Pārsvārā lauku apvidi, kuri aptver lielāko daļu teritorijas un kuros dzīvo gandrīz 55 % iedzīvotāju, saskaras ar spēcīgu iedzīvotāju skaita samazināšanos, un situāciju pasliktina kvalitatīvu sabiedrisko pakalpojumu pieejamības samazināšanās. Ievērojamas sociālekonomiskās atšķirības valsts teritorijā liecina, ka konkrētos reģionos ir atšķirīgas ieguldījumu vajadzības. Joprojām problemātiska ir arī ciešāku saikņu veidošana starp blakus esošiem apgabaliem Lietuvas teritorijā, tostarp transporta un digitālo savienojumu jomā.
- (18) Lai uzlabotu publisko ieguldījumu efektivitāti, Lietuvas iestādes atjaunināja noteikumus par valsts budžeta finansēto ieguldījumu projektu sagatavošanu un atlasī. Kopš 2018. gada visi jaunie ieguldījumu projekti būtu jāpārbauda, veicot izmaksu un ieguvumu analīzi, un tiem būtu jāatbilst papildu atlases kritērijiem. Lai gan šis ir svarīgs pirmais solis, ir nepieciešams darīt vairāk, lai maksimāli palielinātu publisko ieguldījumu ietekmi uz ilgtermiņa izaugsmes potenciāla palielināšanu un novērstu pieaugošās reģionālās atšķirības. Iestādes ir sākušas pārskatīt valsts budžeta plānošanas sistēmu, lai pagarinātu budžeta plānošanas laikposmu un stiprinātu saikni starp izdevumiem un vispārējiem ekonomikas mērķiem. Ir ļoti svarīgi nodrošināt, lai jaunā stratēģisko ieguldījumu plānošanas sistēma būtu gatava līdz 2021.-2023. gada budžeta plānošanai un jaunā ES finansēšanas cikla sākumam 2021. gadā.
- (19) Lietuvai nav vienotas pētniecības un inovācijas stratēģijas. Tai ir raksturīga sadrumstalota politika un daudzas atbalsta shēmas, kurām trūkst sinerģijas. Pastāv vairākas īstenošanas aģentūras, kas neizmanto saskaņotu pieeju pētniecības un inovācijas politikas atbalstam, un tas vēl vairāk sarežģī pārvaldības sistēmu, kura, šķiet, ierobežo lietotāju piekļuvi plašajam pieejamo instrumentu klāstam. Šī situācija

īpaši kaitē zinātnes un uzņēmumu sadarbībai un kavē inovācijas darbības. Jaunais atbildības sadalījums pētniecības un inovācijas politikā starp Ekonomikas un inovāciju ministriju un Izglītības un zinātnes ministriju pagaidām neveicina saskaņotu politikas satvaru ar sinerģiskām atbalsta shēmām, kā tas būtu gadījumā, ja potenciālajiem labuma guvējiem būtu pieejama vienas pieturas aģentūra.

- (20) ES līdzekļu plānošana laikposmam no 2021. līdz 2027. gadam varētu palīdzēt novērst dažas no ieteikumā norādītajām nepilnībām, jo īpaši jomās, uz kurām attiecas ziņojuma par valsti D pielikums⁶. Tas ļautu Lietuvai optimāli izlietot šos līdzekļus apzinātajās nozarēs, ņemot vērā reģionālās atšķirības.
- (21) Komisija 2019. gada Eiropas pusgada ietvaros ir veikusi Lietuvas ekonomikas politikas visaptverošu analīzi un publicējusi to 2019. gada ziņojumā par šo valsti. Tā ir arī novērtējusi 2019. gada stabilitātes programmu un 2019. gada valsts reformu programmu un to, kā īstenoti Lietuvai iepriekšējos gados adresētie ieteikumi. Novērtējumā Komisija ņēma vērā ne tikai programmu lietderību ilgtspējīgas fiskālās un sociālekonomiskās politikas izveidē Lietuvā, bet arī to atbilstību Savienības noteikumiem un norādēm, ņemot vērā, ka ir jānostiprina Savienības vispārējā ekonomikas pārvaldība, turpmākajos valsts lēmumos nodrošinot Savienības līmeņa ieguldījumu.
- (22) Ņemot vērā šo novērtējumu, Padome ir izskatījusi 2019. gada stabilitātes programmu, un saskaņā ar tās atzinumu⁷ ir sagaidāms, ka Lietuva atbildīs Stabilitātes un izaugsmes paktam,

AR ŠO IESAKA Lietuvai 2019. un 2020. gadā rīkoties šādi.

- 1. Uzlabot nodokļu saistību izpildi un paplašināt nodokļu bāzi, aptverot avotus, kam ir mazāk negatīva ietekme uz izaugsmi. Novērst ienākumu nevienlīdzību, nabadzību un sociālo atstumtību, tostarp uzlabojot nodokļu un pabalstu sistēmas struktūru.
- 2. Uzlabot kvalitāti un efektivitāti visos izglītības un apmācības līmeņos, tostarp pieaugušo izglītībā. Uzlabot veselības aprūpes sistēmas kvalitāti, pieejamību cenas ziņā un efektivitāti.
- 3. Ņemot vērā reģionālās atšķirības, uz ieguldījumiem vērsto ekonomikas politiku koncentrēt uz inovāciju, energoefektivitāti un resursefektivitāti un ilgtspējīgiem transporta un energotīklu starpsavienojumiem. Veicināt ražīguma pieaugumu, uzlabojot publisko ieguldījumu efektivitāti. Izstrādāt saskaņotu politikas satvaru, lai atbalstītu zinātnes un uzņēmumu sadarbību un konsolidētu pētniecības un inovācijas īstenošanas aģentūras.

Briselē,

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*

⁶ SWD(2019) 1014 final.

⁷ Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1466/97 5. panta 2. punktu.